

تمدنی که زیر آب مدفون شد

یک قرن سدسازی و تخریب میراث فرهنگی روایت فاجعه‌ای فراموش شده

روزنامه سامما

سال بیست و یکم | شماره پیاپی ۳۲۵۷ | یکشنبه ۴ آبان ماه ۱۴۰۴ | قیمت ۵ هزار تومان

www.payama.ir

رویا رویی سامورایی‌ها با شکسپیر

چگونه تئاتر ژاپن صحنه گفت‌وگوی سنت و مدرنیته شد

انگ‌زدن به بیماران در قاب تلویزیون

کارشناسان معتقدند بازنمایی منفی سلامت روان در رسانه ملی مانع درمان می‌شود

یادداشت

چغازنبیل؛ زبان ماندگار دانش و نیایش

عاطفه رشنویی | مدیر میراث جهانی چغازنبیل

از گردشگری مسئولانه تا بی‌مسئولیتی در گردشگری!

مجید غضنفری | کارشناس رسانه

نخستین پارک ملی خشکی - دریایی ایران درگیر پرونده جدیدی شد

۳ هزار مترمربع از «بوجاق» زیر تیغ تصرف

دستمزد کم، ناامنی شغلی و بی‌توجهی به نیروی انسانی، کار در کارخانه‌های فرسوده نساجی را دشوار کرده است

کارگران نساجی گرفتار پرز، رطوبت و ترس

مریم الیچون

۱۵

خبر

تشکل‌های کارگری نور و محمودآباد:

دولت بزرگ‌ترین بدهکار تأمین اجتماعی است

جمعی از تشکل‌ها و مسئولان صنفی جامعه کارگری و بازنشستگان شهرستان‌های نور و محمودآباد نایب‌رئیس کانون عالی کارگران بازنشسته و مستمری‌بگیران تأمین اجتماعی کشور در ادامه تأکید کرد: «دولت بزرگ‌ترین بدهکار سازمان تأمین اجتماعی است و همین امر موجب تأخیر در پرداخت مستمری‌ها شده است. حتی مابه‌التفاوت افزایش حقوق متناسب‌سازی فروردین‌ماه هنوز برای برخی گروه‌ها واریز نشده است.» دریابگی با اشاره به صبوری جامعه کارگری و بازنشستگان مازندران گفت: «درحالی‌که در برخی استان‌ها شاهد تجمعات اعتراضی بودیم، در مازندران به لطف متانت و اعتقادات جامعه کارگری و بازنشستگان و همکاری تشکل‌های صنفی، فضای آرامی برقرار بوده است. با این حال صبوری کارگران و بازنشستگان حدی دارد و لازم است با تعامل و پیگیری مستمر، بخشی از مشکلات آنان را رفع کنیم تا عدالت اجتماعی تحقق یابد.» عبدالوهاب قیاضی، رئیس مجمع نمایندگان مازندران در مجلس، نیز در این دیدار گفت: «بنیاد کار و تولید کشور بر دوش بزرگانی است که امروز با تجربه و تخصص خود در قامت تشکل‌های کارگری و بازنشستگی، صدای مطالبات برحق این قشر زحمتکش را به گوش قانونگذاران می‌رسانند تا بتوان در تعامل سه‌جانبه میان دولت، مجلس و تشکل‌های صنفی، گام‌های اساسی برای رفع مشکلات برداشت.» ایلنا

یادداشت

محیط‌زیست و مرزهای سیاسی

اکبر پورداج | کتنگر آب و محیط‌زیست

۱. مرزهای محیط‌زیست ممکن است مرزهای سیاسی را قطع کند

ماجرایی نگارش این متن از آنجا شروع شد که مطالبه توقف عملیات کوتراشی واحد صنعتی کارخانه تولید شن و ماسه و همچنین شخم و شیار و تغییر کاربری ناشیانه و عمدانه مراتع ارزشمند دارای گیاهان دارویی در ارتفاعات مشرف به چشمه‌سار شهر خوانسار به‌عنوان فرایندهای تخریبگر در مرز دو شهر خوانسار و بوئین میاندشت طی گزارشی مصور به دادستان خوانسار و همه تأثیرگذاران و تأثیرپذیران شهری ابلاغ شد. برخی مسئولان ادعا کردند این فعالیت‌ها خارج از حوزه کاری‌شان قرار دارد! جالب اینجاست که گاه برخی ارگان‌های متولی و مسئول نیز از تحویل و حتی ثبت گزارش‌ها امتناع می‌ورزند! به همین منظور، موارد زیر گویای آن است.

۲. مدعی‌العموم به وظیفه ذاتی، شرعی و قانونی خود عمل کند

۳. بسیاری از فعالیت‌ها فاقد پیوسته‌های محیط‌زیستی، اجتماعی و امنیتی هستند

نداشتن پیوسته‌های مهم محیط‌زیستی، اجتماعی، امنیتی و با پدافندی در طراحی مجموعه فعالیت‌های اجرایی به‌دلیل فقدان نگرش و دکتترین پیشگیری همواره به مرضی مزمن و فراگیر میل شده است! تا اوم این موضوع کشور را با چالش‌های مختلفی روبه‌رو ساخته است. بسیاری از طرح‌ها در مسیر فساد و پر کردن جیب برخی افراد و گروه‌ها پیش می‌روند. بسیاری نیز به‌دلیل ضعف فنآوری با پدیده زشت و نامعقول خام‌فروشی زمینه ناپودی سرزمینی را فراهم کرده است. ضرورت اخذ این مجوزها می‌تواند از هدررفت سرمایه ملی پیشگیری و از اقدامات مخرب بعدی جلوگیری کند. با توجه به توضیحات، انتظار می‌رود مجوزهای صادرشده از طرف ارگان‌های مختلف در کمیسیون‌های فنی که یکی از اعضای آنها را دادستان تشکیل می‌دهد، مورد بررسی فنی و حقوقی قرار گیرد و دادستان‌ها ضرورت الصاق بودن انواع پیوسته‌های مردمی، محیط‌زیستی، امنیتی، اقتصاد مهندسی و حقوقی را مطالبه کنند. این‌گونه نباشد که قوه مجریه انواع تخلف و تخریب را انجام دهد و دادستان‌ها در انتهای زنجیره تأثیر قرار گیرند و این تأثیر نیز پس از وقوع جرم و خسارت به انفال عمومی، احیانا به‌صورت تصادفی مورد مطالبه برخی کارشناسان مستقل باشد! شورخانه بسیاری از مصادیق تخریب قابل‌چیران نیستند و تبعات منفی و خسارت‌بار آنها تا مدت‌های مدید دامن همه را می‌گیرد!

رسالت وجودی پیوسته‌های مختلف در ذیل انواع فعالیت‌های اقتصادی، فرهنگی و با سیاسی به‌منظور پیشگیری از وقوع جرم، تخریب و تبعات بعدی آن بوده است. در واقع، نقش دادستان در زنجیره تأثیر نباید صرفاً پس از وقوع جرم تعریف شود و قوه قضائیه

آگهی مناقصه عمومی دومرحله‌ای

به همراه ارزیابی فنی و بازرگانی پروژه احیاء و تکمیل شبکه بنج مارک‌های نقشه‌برداری منطقه معدنی و صنعتی گل‌گهر سیرجان

- آخرین زمان ارائه پاکت‌ها و پیشنهادات: ساعت ۱۳:۳۰ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۰
- شرکت، در قبول یا رد پیشنهادات مختار است.
- سپرده شرکت در مناقصه: ۶۹۷.۱۵۴ ریال
- هزینه درج آگهی بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.
- کلیه مشخصات لازم در اسناد مناقصه ذکر گردیده است.
- محل تحویل اسناد، پیشنهادات: استان کرمان، شهرستان سیرجان، کیلومتر ۵۰ جاده محور سیرجان - شیراز، شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر ساختمان‌های هلدینگ مستقر بر تپه، بلوک شماره ۵ (دبیرخانه شرکت توسعه، عمران و مدیریت منطقه گل‌گهر) یا شهرستان سیرجان، بلوار ولیعصر (عج) روبروی ورزشگاه گهر روش جنب درگاه سبب، دارالقرآن طبقه اول - دبیرخانه شرکت توسعه، عمران و مدیریت منطقه گل‌گهر.
- تلفن جهت هر نوع ممانعتی: ۰۹۱۳۳۴۵۷۴۰۲ آقای شامحمدی (به‌غیراز ایام تعطیل)

مدیریت حقوقی و قراردادهای شرکت توسعه، عمران و مدیریت منطقه گل‌گهر

«پیمان سربال درونگه» | «انگ»

کارشناسان معتقدند بازنمایی منفی سلامت روان در رسانه ملی مانع درمان می‌شود

انگ زدن به بیماران در قاب تلویزیون

یک‌چهارم جمعیت ایران دچار یکی از اختلالات روانی‌اند و درحالی‌که وزارت بهداشت نسبت به افزایش «انگ» به بیماران روان در تولیدات صداوسیما هشدار داده، «محمد حاتمى»، رئیس سازمان نظام روانشناسی و «محمدرضا شالیباغان»، مدیرکل دفتر سلامت روان وزارت بهداشت، به «پیام ما» می‌گویند: بازنمایی نادرست بیماران و متخصصان روان در رسانه‌ها موجب تداوم تبعیض، ترس از درمان و تشدید مشکلات روانی در جامعه شده است.

یاسر مختاری |

روزنامه‌نگار|

یاسر مختاری |

خانواده‌هایی که کودک مبتلا به اوتیسم دارند نیز از انگ در امان نیستند و همین مسئله باعث می‌شود بسیار دیر برای تشخیص و درمان مراجعه کنند درواقع، انگ و انکار دو عامل مهم در تأخیر درمان بسیاری از اختلالات عصبی-رشدی هستند

براساس آخرین پیمایش ملی سلامت روان، ۲۵ درصد مردم ایران دچار یکی از اختلالات روانی هستند و شیوع این بیماری‌ها افزایش یافته است. در همین زمان وزارت بهداشت با صداوسیما در رابطه مسئله «انگ» به بیماران و روان در فیلم‌ها و سریال‌های پخش‌شده در این رسانه دچار چالش شده است.

«علیرضا رئیسى»، معاون وزیر بهداشت در نامه‌ی به صداوسیما معاون سازمان صداوسیما و رئیس سازمان تنظیم مقررات صوت و تصویر فراگیر نوشت: «نمایش اطلاعات نادرست، بخصوص در حوزه روانپزشکی، منجر به افزایش انگ اجتماعی نسبت به بیماران روانی می‌شود و پیامدهای جدی برای سلامت روان‌ جامعه‌ درپی دارد.»

او در نامه خود خواستار حضور یک مشاور سلامت روان در تمامی مراحل تولید محتواهای رسانه‌ای شد و گفت: «با وجود اعلام آمادگی کامل دفتر سلامت روانی، اجتماعی و اعتیاد این

معاونت به‌عنوان متولی اصلی سیاست‌گذاری کلان سلامت‌روان‌کشوریبر همکاری همه‌جانبه با تولیدکنندگان آثار نمایشی، همچنان شاهد ارائه گسترده محتوای نادرست و مخاطراب‌آمیز دارد نمایش شخصیت‌های روانپزشکی، روند درمان و اختلالات روانی هستیم.»

انگ به بیماران در برنامه‌های رسانه ملی

«محمدرضا شالیباغان»، مدیر دفتر سلامت‌روانی، اجتماعی و اعتیاد وزارت بهداشت، در گفت‌وگو با «پیام ما» با تأکید بر نقش مؤثر رسانه‌ها در شکل‌گیری نگرش جامعه نسبت به سلامت روان در رابطه با نامه اخیر معاون وزیر بهداشت به صداوسیما می‌گوید: «در کنار فعالیتهای مسئولانه برخی رسانه‌ها، گاهی بازنمایی‌های نادرست درباره بیماران و موضوعات روانپزشکی وجود دارد که باعث افزایش انگ اجتماعی می‌شود.»

او بر ضرورت گفت‌وگوی دوسویه وزارت بهداشت با رسانه‌ها، هنرمندان و به‌ویژه سینماگران، برای

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جیرفت

مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴٫۰۷/۱۹
تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۴٫۰۸٫۰۴
اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان جیرفت

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جیرفت

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و

ساختمان‌های فاقد سند رسمی

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴٫۰۷/۱۹

تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۴٫۰۸٫۰۴

اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان جیرفت

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جیرفت

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و

ساختمان‌های فاقد سند رسمی

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴٫۰۷/۱۹

تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۴٫۰۸٫۰۴

اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان جیرفت

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جیرفت

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و

ساختمان‌های فاقد سند رسمی

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴٫۰۷/۱۹

تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۴٫۰۸٫۰۴

اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان جیرفت

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جیرفت

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و

ساختمان‌های فاقد سند رسمی

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴٫۰۷/۱۹

تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۴٫۰۸٫۰۴

اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان جیرفت

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جیرفت

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و

ساختمان‌های فاقد سند رسمی

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴٫۰۷/۱۹

تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۴٫۰۸٫۰۴

اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان جیرفت

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جیرفت

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و

ساختمان‌های فاقد سند رسمی

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴٫۰۷/۱۹

تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۴٫۰۸٫۰۴

اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان جیرفت

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جیرفت

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و

ساختمان‌های فاقد سند رسمی

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴٫۰۷/۱۹

تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۴٫۰۸٫۰۴

اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان جیرفت

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جیرفت

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و

ساختمان‌های فاقد سند رسمی

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴٫۰۷/۱۹

تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۴٫۰۸٫۰۴

اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان جیرفت

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جیرفت

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و

ساختمان‌های فاقد سند رسمی

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴٫۰۷/۱۹

تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۴٫۰۸٫۰۴

اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان جیرفت

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جیرفت

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و

ساختمان‌های فاقد سند رسمی

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴٫۰۷/۱۹

تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۴٫۰۸٫۰۴

اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان جیرفت

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جیرفت

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و

ساختمان‌های فاقد سند رسمی

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴٫۰۷/۱۹

تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۴٫۰۸٫۰۴

اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان جیرفت

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جیرفت

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و

ساختمان‌های فاقد سند رسمی

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴٫۰۷/۱۹

تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۴٫۰۸٫۰۴

اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان جیرفت

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جیرفت

روانشناس به‌عنوان مشاور در شبکه‌های تولیدی

و شبکه خبر از نظر من بسیار ضروری است.

حتی در مورد سریال‌هایی که تولید می‌شوند، از

همان لحظه‌ای که سورهٔ شکل می‌گیرد تا زمانی

که به سناریو تبدیل می‌شود، دکوپاژ و ساخته و

آماده‌پخش می‌شود،حتماً باید نگاه‌روانشناختی

وجود داشته باشد.»

حاتمی تأکید می‌کند: «نیاز است روانشناس با

مشاور در جریان تولید برنامه‌های صداوسیما

حضور داشته باشد تا برنامه‌ها از منظر

روانشناختی، متناسب با شرایط جامعه و در

جهت سلامت روان مردم تنظیم شوند.»

انگ و آسیب به بیماران روان

آنچه وزارت بهداشت را نگران کرده، «انگ» به

بیماران روانی است که هم می‌تواند بیماری روانی

را تشدید کند و هم اینکه موجب تبعیض علیه

بیماران در جامعه‌شود. براساس تعریف سازمان

جهانی بهداشت، سلامت‌روان تنها نبود بیماری با

اختلال روانی نیست، بلکه «حالتی از بهزیستی

کامل ذهنی، عاطفی و اجتماعی» است. سلامت

روان دارای چندین مؤلفه است: تعادل هیجانی

و توانایی کنترل و ابراز احساسات به‌طور سالم،

خودآگاهی و خودپذیری و شناخت نقاط قوت و

ضعف خود بدون هرگونه قضاوتی منفی، روابط

سالم اجتماعی یا داشتن ارتباط‌های حمایتی و

صمیمی، واکنش منطقی و سازگارانه در برابر

دشواری‌ها، داشتن هدف و انگیزه برای ادامه

زندگی، از جمله مؤلفه‌های سلامت روان

محسوب می‌شوند. بر همین اساس، هر آنچه

این مؤلفه را دچار اختلال کند، پهنوعی آسیب به

سلامت روان محسوب می‌شود. یکی از عواملی

که می‌تواند به مؤلفه‌های سلامت روان آسیب

بزند، «انگ» یا «استیگما» است.

انگ در بیماری‌های روانی، به نگرش‌ها، باورها و

رفتارهای منفی و تبعیض‌آمیزی‌گفته می‌شود که

جامعه، دیگران یا حتی خود فرد نسبت به

بیماری‌های روانی دارند. این انگ باعث می‌شود

افراد مبتلا به اختلالات روانی احساس شرم،

طردشدگی یا بی‌ارزشی کنند و از کمک‌گرفتن یا

درمان خودداری کنند. انگ در سه سطح شامل

«انگ اجتماعی»، «انگ درونی یا خود-انگ‌زنی»

و «انگ نهادی» ظاهر می‌شود. در سطح انگ

اجتماعی پیش‌داوری و تبعیض از سوی جامعه،

مانند این تصور غلط که «افراد مبتلا به افسردگی

ضعیف‌اند» یا «بیماران روانی خطرناک هستند،

موجب‌طرد اجتماعی و محدود شدن فرصت‌های

شغلی و اجتماعی برای فرد می‌شود. همچنین،

زمانی که فرد دچار خود-انگ‌زنی می‌شود، فرد

بیمار باورهای منفی جامعه درباره خود را پذیرفته

است و احساس شرم، گناه یا بی‌ارزشی می‌کند.

در نتیجه، ممکن است درمان را رها یا از صحبت

درباره مشکل خود پرهیز کند.

انگ نهادی در تبعیض و نابرابری در سطح

نظام‌های رسمی مانند بهداشت، آموزش یا قانون

ظاهر می‌شود؛ به‌عنوان مثال، نظام بیمه برای

بیماری‌های روانی پوشش کمتری نسبت به

بیماری‌های جسمی در نظر می‌گیرد.

انگ و تعویق درمان

حاتمی درباره انگ به بیماران سلامت روان و

آسیب‌های آن می‌گوید: «اگر کمی به گذشته

برگردیم، حدود ۱۵ تا ۲۰ سال پیش

بیماری‌های روانی در جامعه با انگ و قضاوت

همراه بودند و مردم نگاه درستی به آنها

نداشتند. اما امروز من معتقدم وضعیت تغییر

کرده است. با توجه به شرایط جدید، گسترش

فضای مجازی و افزایش سطح آگاهی مردم،

اختلالات روانی بیش از گذشته شناخته

شده‌اند و افراد بیشتری برای درمان مراجعه

می‌کنند. اکنون کلینیک‌های ما مراجعان زیادی

دارند که برای حل مشکلات روانشناختی خود

مراجعه می‌کنند. باین‌حال، انگ همچنان

وجود دارد. در دوران کرونا هم این مسئله

مشاهده شد و امروز نیز ادامه دارد. هنوز هم

بسیاری از افراد از مراجعه به مشاور، روانشناس

یا روانپزشک پرهیز می‌کنند و مشکلات خود را

پنهان نگه می‌دارند. این پنهان‌کاری خسارت‌ها

و آسیب‌های زیادی به‌دنبال دارد؛ چون باعث

می‌شود مشکلات روانی تشدید شوند و درمان

به تعویق بیفتد.»

بازنمایی منفی سلامت روان

شالیباغان نیز معتقد است نگرش منفی نسبت به

بیماران یکی از موانع جدی سلامت روان در

جوامع مختلف، از جمله ایران، است. او می‌گوید:

«اگرچه در سال‌های اخیر با افزایش سواد

سلامت روان مردم، این مسئله تا حدی کاهش

یافته است، اما هنوز هم رسانه می‌تواند تقصی

تعیین‌کننده در تقویت یا کاهش این انگ ایفا

کند. اگر رسانه تصویر روانپزشک، روانشناس و

فریادکنندگان را به‌شکل مخدوش، ناکارآمد یا

حتی مضحک نمایش دهد، طبیعی است که

مخاطب از مراجعه برای درمان پرهیز کند.»

این مقام وزارت بهداشت تأکید می‌کند:

«متأسفانه در بسیاری از فیلم‌ها و سریال‌ها

مشاهد ارائه چه‌رای نادرست از متخصصان

سلامت روان هستیم. روانپزشکان و روانشناسان

گاهی «غیرمعتقد»، «لال‌بال» یا «غیرحرفه‌ای»

نشان داده می‌شوند، درحالی‌که درواقعیت چنین

نیست. همچنین، روش‌هایی مانند هیپنوتیزم یا

تجویز درمانی به‌صورت اشتباه و اغراق‌آمیز تصویر

می‌شوند. مثلاً شوک‌درمانی که یکی از روش‌های

علمی و مؤثر در درمان برخی اختلالات شدید

روانپزشکی است، در فیلم‌ها به‌عنوان شکنجه

نمایش داده می‌شود. این نوع بازنمایی‌ها باعث

افزایش ترس و بدبینی در جامعه می‌شود و

بیماران را از مراجعه ب‌موقع بازمی‌دارد.»

شالیباغان می‌افزاید: «در برخی آثار طنز نیز

متأسفانه شاهد مضحکه‌کردن بیماران هستیم.

در این آثار، فضای بیمارستان‌های روانپزشکی،

نخستین پارک ملی خشکی-دریایی ایران درگیر پرونده جدیدی شد

۳۰ هزار مترمربع از «بوجاق» زیر تیغ تصرف

رئیس پارک ملی بوجاق: این زمین‌ها سند ندارد و با وجود اینکه در محدوده پارک ملی قرار گرفته‌اند، نمی‌توانند جزوی از املاک فردی به حساب بیایند

پارک ملی بوجاق

پیام ما | نظریه کارشناسی دادگاه تجدیدنظر، ۳۰ هزار مترمربع از اراضی پارک ملی بوجاق در بندر کیشهر استان گیلان را خارج از منطقه پارک ملی و جزو مستثنیات اعلام کرده است. برخی از این زمین‌ها که در دهه‌های گذشته زیر نظر سازمان منابع طبیعی بودند، بعد از تغییر وضعیت منطقه به پارک ملی همچنان محل مناقشه‌اند. حالا اما رئیس پارک ملی بوجاق به «پیام ما» می‌گوید هنوز حکم قطعی در این باره صادر نشده و آنها در تلاش‌اند این زمین را که فرد متصرفش سند آن را ندارد، پس بگیرند. او می‌گوید نمی‌داند کارشناس بر چه اساسی چنین نظریه‌ای داده، اما باید این نظر تغییر کند.

سپیدرود پارک ملی خشکی دریایی بوجاق را به دو قسمت غربی و شرقی تقسیم کرده است. این ۳۰ هزار مترمربع در دل پارک ملی بوجاق و در قسمت شرقی آن قرار دارد و از جمله زمین‌هایی است که در دهه‌های گذشته که هنوز پارک ملی شکل نگرفته بود، متصرف داشت. در حال حاضر اما این ۳۰ هزار متر در قلب پارک قرار گرفته و در سال‌های گذشته هم بارها محل مناقشه میان متصرف و اداره محیط‌زیست گیلان و پارک ملی بوده است.

«یعقوب رخس بهار» که در ماه‌های اخیر به ریاست پارک ملی بوجاق منصوب شده، به «پیام ما» می‌گوید: «این نظریه کارشناسی است و رأی قطعی نیست. ما مخالفت خود را با این نظریه کارشناسی اعلام کرده‌ایم و هفته آینده با رئیس دادگستری استان جلسه داریم.»

به گفته او، این نظر کارشناسی اشتباه است و باید اصلاح شود. این درحالی‌است که ماجرای این زمین و بخشی دیگر از زمین‌ها در این پارک ملی مربوط به دهه‌های گذشته است «در دهه ۶۰ و ۷۰، کل منطقه زیر نظر سازمان منابع طبیعی بود و بخشی از زمین‌ها متصرف داشت. در دهه ۸۰ که پارک ملی اعلام شد، زمین‌ها بدون اعلام اینکه متصرف دارند، به سازمان حفاظت محیط‌زیست داده شد.»

بعد از آنکه زمین‌ها تحت‌عنوان پارک ملی و با درجه حفاظت بالا به محیط‌زیست واگذار شد، اداره محیط‌زیست استان و پارک ملی درصد گرفتن این عرصه‌ها برآمد. «چندین بار شکایت انجام دادیم. برای همین زمین، سال ۱۳۹۸ هم شکایت ثبت کردیم. زمین برای کشاورزی استفاده می‌شود، اما حضور متصرف هیچ توجیهی ندارد؛

آن‌هم در عرصه پارک ملی یا این درجه حفاظتی بالا.» او می‌گوید شکایت در جریان است و با کارشناس هم درباره نظری که داده، صحبت کرده‌اند: «این زمین‌ها سند ندارد و با وجود اینکه در محدوده پارک ملی قرار گرفته‌اند، نمی‌توانند جزوی از املاک فردی به حساب بیایند. ما به مسئولان قضائی اعلام کردیم که از اوشمک زیبا کنار تا امیرکیاسر محدوده پارک ملی است و در نتیجه این زمین‌ها باید رفع تصرف شوند.»

به گفته رخس بهار، زمین‌های دیگری هم در محدوده پارک ملی یا در مرز آن قرار دارند که در دهه‌های گذشته به تصرف افراد درآمده‌اند و قبلاً جزو زمین‌های منابع طبیعی بوده‌اند. «همین اواخر زمینی را رفع تصرف کردیم که سال ۱۳۶۳ تصرف شده بود. با نشان دادن مستندات، فرد متصرف هم زمین را ترک کرد. ما قبل از هر شکایتی در این زمینه ابتدا از منابع طبیعی استعلام می‌گیریم و بعد وارد عمل می‌شویم.»

تکرار چندباره تصرفات غیرقانونی

این نخستین بار نیست که پارک ملی بوجاق، نخستین پارک ملی خشکی-دریایی ایران، درگیر چنین پرونده‌ای شده. این پارک در بندر کیشهر، سال‌هاست درگیر بحران تصرف و تغییر کاربری اراضی است؛ بحرانی که اگرچه با صدور احکام قضائی و تلاش نیروهای محیط‌زیست تا حدی مهار شده، اما هنوز سایه‌اش بر سر این تالاب ارزشمند سنگینی می‌کند.

در ماه‌های گذشته، یگان حفاظت محیط‌زیست گیلان از رفع

متصل است؛ همین ویژگی، آن را از نظر تنوع‌زیستی به منطقه‌ای کم‌نظیر در شمال کشور تبدیل کرده است. با این حال، همین موقعیت جغرافیایی و ارزش زمین‌های اطراف باعث شده همواره در معرض تصرف و ساخت‌وساز قرار گیرد.

به گفته کارشناسان محیط‌زیست، یکی از دلایل تداوم تصرفات، نبود مرزبندی فیزیکی دقیق میان محدوده پارک و زمین‌های مجاور است. در سال‌های اخیر طرح‌هایی برای نصب تابلوهای هشدار، فنس‌کشی و استفاده از فناوری‌های پایش هوایی مطرح شده، اما هنوز به‌طور کامل اجرا نشده است.

با وجود همه مشکلات تنها در دو سال گذشته چندین مورد تصرف جزئی دیگر، مجموعاً نزدیک به چهار هزار مترمربع شناسایی و رفع تصرف شده است. باقری‌پور در همین باره گفته بود: «برخورد قانونی با متجاوزان، هم جنبه بازدارنده دارد و هم پیام روشنی به بقیه می‌دهد که پارک ملی بوجاق خط قرمز محیط‌زیست گیلان است.»

اما اغلب کارشناسان معتقدند تنها برخورد قضائی کافی نیست. آنها بر آموزش جوامع محلی، گردشگری مسئولانه و مشارکت مردم در گزارش تخلفات تأکید دارند. پارک ملی بوجاق در فهرست مناطق تحت حفاظت بین‌المللی قرار دارد و ارزش آن تنها در زیبایی طبیعی‌اش نیست، بلکه در نقش است که در حفظ تعادل اکولوژیک شمال کشور ایفا می‌کند. هر متر از خاک این پارک سندی از تاریخ طبیعی ایران است؛ سندی که اگر از آن مراقبت نشود، شاید در آینده‌ای نه‌چندان دور تنها در خاطرها بماند.

رئیس پارک ملی بوجاق:
چندین بار شکایت انجام دادیم برای همین زمین، سال ۱۳۹۸ هم شکایت ثبت کرده‌ایم. زمین برای کشاورزی استفاده می‌شود اما حضور متصرف هیچ توجیهی ندارد؛ آن‌هم در عرصه پارک ملی با این درجه حفاظتی بالا

«پل شیبرز»، اپیدمیولوژیست مولکولی در دانشگاه رادیو و از نویسندگان همکار این مطالعه گفت: «شگفت‌انگیزترین نکته این است که ما نمی‌توانیم از قرار گرفتن در معرض آفت‌کش‌ها اجتناب کنیم؛ آنها در محیط مستقیم ما هستند و پژوهش ما تماس مستقیم را نشان می‌دهد. پرسش واقعی این است که چه مقدار از آنها وارد بدن می‌شود و پاسخ به این پرسش آسان نیست.» پژوهشگران از ۶۴۱ شرکت‌کننده در ۱۰ کشور اروپایی خواستند بصدت یک هفته به‌طور مداوم هیچ‌چندین سیلیکونی بیوشدند تا میزان تماس خارجی با ۱۹۳ آفت‌کش را اندازه‌گیری کنند. آزمایش‌های آزمایشگاهی وجود ۱۷۳ ماده را تأیید کرد؛ به‌طوری‌که در هر میچند آثار سموم یافت شد و میانگین برای هر فرد ۲۰ ماده شیمیایی بود.

بیشترین میزان آلودگی مربوط به کشاورزان غیرارگانیک بود با میانگین ۳۶ نوع آفت‌کش و پس‌از آن، کشاورزان ارگانیک و افرادی که در نزدیکی مزارع زندگی می‌کنند (مانند وسلیوس و همسرش) قرار داشتند. کسانی که در مناطق دور از مزارع زندگی می‌کردند، کمترین میزان تماس را داشتند با میانگین ۱۷ نوع آفت‌کش. وسلیوس گفت: «از خودم پرسیدم، دانستن این چیزها ارزشش را داشت؟ بعضی از بیم‌انکاران از طرف روسای ما هنگام پاشیدن سموم مانند گلیفوسومات و نئونیکوتینوئیدها به جهت باد توجیهی ندارند. این موضوع همیشه در ذهن می‌ماند. هر بار که تراکتوری با دستگاه سمپاشی می‌بینم، این حس ترسناک به من دست می‌دهد که دارم سموم می‌شوم.» آفت‌کش‌ها کمک کرده‌اند جهان غذای بیشتری را در زمین کمتری تولید شود، درحالی‌که مناطق محل پاشیدن را آلوده می‌سازند و درین حال، از نیاز به گسترش زمین‌های کشاورزی می‌کاهد. اما پزشکان نسبت به آثار آنها بر سلامت هشدار داده‌اند و آنها را با بیماری‌های مختلف مرتبط می‌دانند. اتحادیه اروپا سال گذشته هدف خود برای نصف کردن مصرف و خطر آفت‌کش‌ها تا سال ۲۰۳۰ را لغو کرد. پس از آنکه لابی‌های کشاورزی و برخی کشورهای عضو استدلال کردند که این کاهش بیش‌ازحد شدید است. «بازتوش ویلگوماس»، رئیس دیپارتمان سم‌شناسی دانشگاه پزشکی گدانسک لهستان، که در پژوهش شرکت نداشته، گفت: «نتایج این مطالعه «بسیار ارزشمند» است، هرچند ممکن است میزان واقعی تماس را کمتر از واقع نشان دهد.» به گفته او، هیچ‌چندین سیلیکونی همه‌مواد را به یک اندازه جذب نمی‌کنند و پژوهشگران کمتر از نیمی از آفت‌کش‌های مورد تأیید در اتحادیه اروپا را بررسی کرده‌اند. او افزود: «نتایج این مطالعه اهمیت بالایی دارد: آفت‌کش‌ها همچنان هستند. نه فقط در مناطق کشاورزی بلکه در محیط‌های بسیار دور از مزارع.» پژوهش ممنوعی چون دی‌الدریم و پروپوکسور نیز شناسایی شدند. اگرچه وجود این مواد در میچندین لوزما به‌معنای اثر مستقیم بر سلامت نیست، نویسندگان نسبت به تعداد زیاد ترکیبات مختلف ابزار نگرانی کردند. پژوهش‌های پیشین نشان داده‌اند ترکیب چند ماده شیمیایی می‌تواند اثرات سمی آنها بر بدن انسان را تقویت کند، حتی بیش از آنچه در مطالعاتی که تنها یک ماده را بررسی می‌کنند مشاهده می‌شود. وسلیوس که این تجربه او را به مصرف بیشتر غذای ارگانیک سوق داده، گفت: «دانستن این چیزها خوشایند نیست، اما ادامه دادن به این روش بدتر است.»

ساخت‌وساز غیرمجاز، ورود زباله و برداشت شن و ماسه حیات پارک ملی بوجاق را تهدید می‌کند. در برخی نقاط حتی زمین‌های کشاورزی تغییر کاربری یافته و به مجتمع‌های مسکونی تبدیل شده‌اند. این روند اگر متوقف نشود، می‌تواند اکوسیستم تالابی بوجاق را نابود کند

مدیرکل بیمه سلامت استان همدان: رویکرد کلان در هفته بیمه سلامت امسال نقش بیمه سلامت در پیشگیری و مشارکت در بهبود تعیین‌کننده‌های اجتماعی سلامت در نظر گرفته شده است و شعار محوری هفته بیمه سلامت سال ۱۴۰۴ برای ایرانی سالم‌تر عنوان شده است

اطلاع‌رسانی | تشریح برنامه‌های هفته ملی بیمه سلامت سال ۱۴۰۴

در کشور در استان همدان، اجرای موفقیت‌آمیز طرح داروپار و تسریع در پرداخت مطالبات داروخانه‌های استان نسبت به سایر استان‌ها، رایگان کردن هزینه‌های درمانی کودکان زیر ۷ سال، پوشش بیمه‌ای ۹۰ درصدی هزینه‌های درمان نابرونی و نازایی، رایگان شدن هزینه‌های درمانی سه دهک نخست درآمدی در مراکز درمانی دولتی، رایگان شدن حق بیمه سلامت ۵ دهک نخست درآمدی، پوشش بیمه‌ای داروهای گران‌قیمت بیماران سرطانی و صعب‌العلاج، پوشش بیمه سلامت ویژه محلات کم‌برخوردار استان به‌صورت رایگان، افزایش دسترسی بیمه‌شدگان کمیته امداد امام خمینی (ره) به پزشکان متخصص و فوق‌تخصص و تلاش مستمر در جهت تأمین منابع مالی پایدار و سایر اقدامات و خدمات، زمینه تسهیل دسترسی مردم شریف استان به خدمات بیمه سلامت را فراهم کرده است. مدیرکل بیمه سلامت استان همدان گفت: رویکرد کلان در هفته بیمه سلامت امسال نقش بیمه سلامت در پیشگیری و مشارکت در بهبود تعیین‌کننده‌های اجتماعی سلامت در نظر گرفته شده است. شعار محوری هفته بیمه سلامت سال ۱۴۰۴، برای ایرانی سالم‌تر عنوان شده است.

اطلاع‌رسانی | پرواز دوباره زندگی در تالاب‌های خراسان جنوبی

خراسان جنوبی، کرمانی - با سرد شدن هوا و رسیدن زمستان، تالاب‌ها و آبگیرهای خراسان جنوبی دوباره میزبان هزاران پرند مهاجر شدند؛ میهمانی که از دوردست‌های شمالی آمده‌اند تا در دل کویر، زمستانی آرام را تجربه کنند. با سرد شدن هوا و رسیدن زمستان، تالاب‌ها و آبگیرهای خراسان جنوبی دوباره میزبان هزاران پرند مهاجر می‌شوند؛ میهمانی که از دوردست‌های شمالی آمده‌اند تا در دل کویر، زمستانی آرام را تجربه کنند. مدیرکل حفاظت محیط‌زیست خراسان جنوبی از آغاز فصل زمستان‌گذرانی پرندگان مهاجر در تالاب‌ها و پهنه‌های آبی استان خبر داد و گفت: خراسان جنوبی با دارا بودن تنوع زیستی چشمگیر، یکی از مهم‌ترین زیستگاه‌های پرندگان مهاجر در کشور است. **تالاب‌ها: تماشای زمستانی طبیعت شرق ایران** علی‌خانی در گفت‌وگو با رسانه‌ها اظهار کرد: از میان ۵۷۰ گونه پرند شناسایی شده در ایران، تاکنون ۳۳۹ گونه در زیستگاه‌های خراسان جنوبی مشاهده شده است. با آغاز سرمای پاییزی، تالاب‌هایی چون کچی نمکار، خور، رزه و فرخیمان گونه‌های مختلف پرندگان می‌شوند. او با اشاره به حضور گونه‌هایی نظیر اردک سرسبز، درای خاکستری، خوک‌ک، تنجه

حواصل، باکلان، آگرت و چنگر افزود: برخی از این پرندگان تا پایان زمستان در استان ماندگار می‌شوند و برخی دیگر پس از مدتی استراحت، به سمت مناطق گرم‌تر کوچ می‌کنند. خانی با بیان اینکه مهاجرت پرندگان جلوه‌ای تماشایی به طبیعت استان می‌بخشد، گفت: حضور این میهمانان بالدار، فرصتی طلایی برای دوستداران طبیعت و عکاسان حیات‌وحش است تا از نزدیک زیبایی و تنوع پرندگان در تالاب‌های استان را ببینند. **خشکسالی: تهدید خاموش پرندگان مهاجر** او با اشاره به تأثیر خشکسالی‌های پیاپی بر تالاب‌های استان خاطر نشان کرد: کاهش منابع آبی و مداخلات انسانی، زیستگاه‌های

پرندگان را تسخیر کرده است. این خشکسالی‌ها، پناهگاه امنی برای پرندگان مهاجر می‌رود. مدیرکل حفاظت محیط‌زیست استان از مردم و ساکنان حاشیه تالاب‌ها خواست از شکار و آزار پرندگان خودداری کنند و گفت: مشارکت مردمی در حفاظت از این گنجینه طبیعی، ضامن پایداری حیات در زیستگاه‌های استان است.

او در پایان گفت: این روزها صدای بال‌زدن پرندگان در آسمان شرق کشور، نویدبخش فصلی تازه از زندگی در دل کویر است؛ فصلی که هر بال، پیام‌آور امید و تداوم حیات است.

از گردشگری مسئولانه تابی مسئولیتی در گردشگری!

| مجید غنشری |

| کارشناس رسانه |

در سال‌های اخیر، پدیده گردشگری بی‌ضابطه در مناطق طبیعی و تاریخی ایران به بحرانی نگران‌کننده بدل شده است. آنچه در ابتدا قرار بود فرصتی برای شناخت سرزمین، فرهنگ و پاسداری میراث طبیعت باشد، اکنون در بسیاری موارد به فعالیتی سودمحور و بی‌اعتنا به اصول حفاظت از محیط‌زیست و میراث‌فرهنگی تبدیل شده است. از طرفی مقاصد طبیعی که باید با رعایت اصول از آنها بازدید شود، به مکان جانمایی باندهای صوتی و پخش موسیقی در دل جنگل و کویر برای برگزاری مهمانی‌های شیشه مبدل شده و به‌جز ازبین‌رفتن امنیت زیستگاهها، محلی شدانه برای تجمع زئاله، تخریب پوشش گیاهی و برهم خوردن آرامش حیات‌وحش. وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی در سال‌های گذشته با هدف ساماندهی این عرصه، نظام صدور کارت راهنمای تور را طراحی کرده بود تا تضمینی برای تخصص، اخلاق حرفه‌ای و رعایت ضوابط محیط‌زیستی باشد، اما در عمل، این چارچوب به مجوزی دست‌نرفتنی بدل شده و بسیاری از دارندگان کارت بدون دانش کافی یا مسئولیت‌پذیری لازم، صرفاً با هدف کسب درآمد، تورهای پرگرداز می‌کنند که پیامدهای مخربی برای طبیعت و فرهنگ بومی دارند. در کشورهای پیشرو در گردشگری پایدار، راهنمایان تور پیش از دریافت مجوز باید در دوره‌های فن و اخلاقی سختگیرانه شرکت کنند و عملکردشان به‌طور مستمر ارزیابی می‌شود اما در ایران، فرایند صدور کارت اغلب محدود به چند دوره آموزشی کوتاه و آزمون نظری است و پس‌ازآن، هیچ نظارت میدانی مؤثری وجود ندارد. در نتیجه، کارت راهنمای تور بیشتر به یک برگه اداری فاقد هویت اخلاقی بدل شده تا نشانه‌ای از صلاحیت حرفه‌ای و تخصصی. به‌عنوان کسی که سال‌ها در رسانه درباره این روند هشدار داده‌ام و حتی راهکارهای مشخصی برای اصلاح آن ارائه کرده‌ام، باید بگویم تأسفبار است هنوز تغییری جدی در نگاه سیاست‌گذاران و متولیان امر دیده نمی‌شود. البته مشکل در فقدان قانون نیست، بلکه در بی‌اثر بودن مقررات موجود و نبود اراده اجرایی برای توجه به آنهاست. افزون‌براین، نظارت بر فعالیت تورها میان چند نهاد پراکنده است؛ وزارت میراث‌فرهنگی، سازمان حفاظت محیط‌زیست، استانداری‌ها و شوراهای محلی هر یک بخشی از مسئولیت را برعهده دارند، اما در عمل هیچ‌کدام پاسخگو نیستند. همین گسست نهادی باعث شده است بسیاری از مناطق حساس مانند جنگل‌ها، تالاب‌ها یا عرصه‌های کویری، قربانی تخریب و نابسامانی‌ها شوند. در کنار ضعف ساختاری، مشکل فرهنگی نیز وجود دارد. در فضای عمومی و رسانه‌ای، گردشگری اغلب با جنبه‌های سرگرمی و تفریحی معرفی می‌شود و از مسئولیت اجتماعی و اخلاقی گردشگران و راهنمایان سخنی به میان نمی‌آید. این نگاه سطحی سبب شده است سفر، از فرصتی برای یادگیری و احترام به طبیعت به‌شکلی از مصرف‌فرهنگی بدل شود. در بسیاری از تورها، مسیرهای پرخطر بدون هماهنگی با نهادهای ذی‌ربط انتخاب و ظرفیت محیط‌زیستی

مناطق نادیده گرفته می‌شود و به‌جای آموزش گردشگران درباره ارزش‌های طبیعی، تنها بر هیجان و تفریح تأکید می‌شود. البته رسانه‌ها می‌توانند در اصلاح این نگرش نقش محوری ایفا کنند، اما برای این کار باید از تبلیغ صرف سفر فاصله بگیرند و به ترویج گردشگری مسئولانه بپردازند. به تعبیری اکنون زمان بازنگری جدی در ساختار و ارزش‌های گردشگری کشور فرارسیده است و در گام نخست باید فرایند صدور و تمدید کارت راهنمایان تور اصلاح شود تا تنها افرادی که دوره‌های تخصصی در زمینه محیط‌زیست و فرهنگ بومی، آشنای گردشگری پایدار/گراگنده‌اند، مجاز به فعالیت باشند. تمدید کارت نیز باید مشروط به ارزیابی میدانی عملکرد و تعهد اخلاقی راهنمایان شود. در قدم دوم، تشکیل کمیته‌ای مشترک میان وزارت میراث‌فرهنگی، سازمان حفاظت محیط‌زیست و تشکلهای انسانی می‌تواند نظارت را واقعی‌تر و پاسخگویی را ممکن سازد و پس‌ازآن، لازم است هر منطقه طبیعی یا تاریخی براساس ظرفیت گردشگری‌پذیری و تردد، سقف حضور گروه‌های انسانی را داشته باشد و تورها ملزم به دریافت مجوز منطقه‌ای از نهادهای محلی شوند. درنهایت، اصلاح نگاه فرهنگی جامعه از طریق آموزش و رسانه اهمیت حیاتی دارد. صداوسیما و شبکه‌های اجتماعی می‌توانند به‌جای نمایش چهره سطحی از سفر و گردشگری، مردم را با مفاهیم ارزشمند «ردپای کمتر» و «مسئولیت در سفر» آشنا کنند تا گردشگری پلی باشد برای آگاهی، احترام و دوستی با طبیعت و فرهنگ، نه ابزاری برای تخریب آن؛ چراکه تنها با تغییر نگرش از سودمحوری به مسئولیت‌محوری، می‌توان امید داشت گردشگری در ایران دوباره به مسیری اخلاقی، فرهنگی و پایدار بازگردد.

دستمزد کم، ناامنی شغلی و بی‌توجهی به نیروی انسانی، کار در کارخانه‌های فرسوده نساجی را دشوار کرده است

کارگران نساجی گرفتار پرز، رطوبت و ترس

دبیر پیشین شورای کار: اگر کارگری بخواهد اعتراض کند، محکوم به اخراج است

| مریم فاخر|

| خبرنگار|

اینجا سالن یکی از کارخانه‌های نساجی است؛ پرزها در هوا می‌چرخند و صدای دستگاه‌ها لحظه‌ای قطع نمی‌شود. در چنین فضای، کارگران ساعت‌های طولانی را میان گرما، صدا و فشار روانی می‌گذرانند؛ بی آنکه کسی حالشان را بی‌رسد. دستگاه‌ها سال‌هاست مستهلک شده‌اند و کمتر کارخانه‌ای بودجه نوسازی دارد. در این میان، کارگران با قراردادهای موقت و دستمزدهای پایین، هر روز به کار بازمی‌گردند؛ چون انتخاب دیگری ندارند. صنعت نساجی در ظاهر یکی از قدیمی‌ترین و گسترده‌ترین صنایع ایران است، اما زیر پوست این صنعت، فرسودگی، ناامنی شغلی و بی‌توجهی به نیروی انسانی موج می‌زند؛ جایی که کارگر باید میان حفظ شغل و حفظ سلامت خود یکی را انتخاب کند. وقتی تپویه سالن تولید نامناسب است و سنگینی هوا کار را سخت‌تر می‌کند؛ کارگران زیادی مثل «سمیه» با خود فکر می‌کنند چرا باید به کیفیت پارچه تولیدشده اهمیت بدهند، وقتی کسی آنها را نمی‌پسند؟ در داشتن تولیدی خوب و باکیفیت عوامل متعددی دخیل‌اند که نبود هرکدام از آنها چرخه تولید را دچار اختلال می‌کند. اگر مواد اولیه به‌موقع تأمین شود، اصول مدیریتی به‌خوبی رعایت شود و صدای نارضایتی کارگران شنیده شود، در بلندمدت محصولی باکیفیت تولید خواهد شد که دغدغه کارگران هم خواهد بود.

در دهه ۱۴۰۰ تعداد کارخانه‌های دارای پروانه بهره‌برداری در حوزه نساجی و پوشاک به حدود ۹ هزار و ۸۰۰ تا ۱۰ هزار واحد رسیده است، اما بسیاری از این واحدها به‌صورت نیمه‌تعطیل یا با ظرفیت پایین فعالیت می‌کنند. در برخی از کارخانه‌های نساجی، بخشی از کارگران از کنار دستگاه‌های خاموش ساعت‌ها می‌نشینند تا نخ تأمین شود، برق سالن وصل شود یا سفارش جدید دریافت شود. این توقف، انگیزه

کارگران را برای تولید و افزایش راندمان کم می‌کند. در این گزارش از یکی از همین کارخانه‌های نساجی و وضعیت کارگراتش می‌گوییم. اینجا کارخانه‌ای قدیمی در غرب کشور است. چهره کارگران گرفته و خسته است. بیشتر از روزستایی در نزدیکی کارخانه می‌آیند و انگار چاره دیگری ندارند و برای داشتن همین حداقل حقوق مجبورند با هر سختی کنار بیایند. عمر دستگاه‌ها خیلی زیاد و پایشان گرکنده است. کارگران باید از گوش‌گیر استفاده کنند؛ گوش‌گیرهای سیلیکونی کوچک روی گردن‌هایشان آویزان است اما از آنجا‌که ناچارند صدای یکدیگر را بشنوند، اغلب از آن استفاده نمی‌کنند. قرار است هشت ساعت در این محیط کار کنند و تعامل داشتن برایشان مهم‌تر از حفاظت از پرده گوش‌هایشان است. صداها همه‌جا با آنها هستند؛ حتی در سکوت شب‌ها.

🔴 برای ساده‌ترین چیزها می‌جنگیم

این نظر یکی از مهندسان نساجی فعال در یکی از کارخانه‌های رنگرزی تهران است که نمی‌خواهد نامش در این گزارش بیاید. «در سالن تولید همواره اتفاقات پیش‌بینی‌نشده زیادی رخ می‌دهد که کنترل آنها، فشار کاری و روانی زیادی ایجاد می‌کند. کاهش تقاضا و نبودن مواد اولیه، یعنی نخ، در چند ماه اخیر سبب شده سالن تولید با ظرفیت کامل خود کار نکند. این باعث شده مدیران بخش تولید برای اینکه خط تولید نخوابد، باج‌های زیادی مواجه شوند. به‌دنبال این مشکلات، نوساناتی در وضعیت مالی کارخانه پیش آمده و پرداخت حقوق‌ها به تعویق افتاده است.» به‌گفته او، در حال حاضر نارضایتی کارگران بیشتر از این است که درک نمی‌شوند. «کسی متوجه نیست شرایط سالن تولید از نظر گرما و رطوبت چقدر می‌تواند سخت باشد و حجم کاری کارگران چقدر زیاد است.»

می‌رود و متوجه این مسئله نیستند و این چرخه دائم تکرار می‌شود.» کارفرما در مورد یکی از کارخانه‌هایی که در آن مشغول به کار بوده، می‌گوید: «دستگاه‌ها به‌شدت مستهلک شده بود و کارگران طی سالیان رفته بودند. اغلب کارگران بیشتر از افزایش پیدا نمی‌کند. فقط کارگرانی می‌ماند که نیازمند همان حداقل حقوق هستند و مجبورند به این شرایط تن دهند و به کارشان ادامه دهند.» این وضعیت، اغلب برای کارگران پیرتر و زنان رخ می‌دهد، چون برای این قشر فرصت شغلی کمتری وجود دارد؛ افراد ناخورده و زنانی که سرپرست خانوار هستند و زوجه سنگین مسئولیت زندگی برعهده آنهاست.

یکی دیگر از مهندسان نساجی با پنج سال سابقه به «پیام ما» می‌گوید: «بیشترین چیزی که فکرم را درگیر می‌کند؛ ذهن بسته کارفرما و نداشتن دانش کافی برای درک مسائل مدیریتی است. در تعداد زیادی از کارخانه‌های نساجی، روش مدیریتی همان روش سنتی است. مدیران اغلب سن بالایی دارند و از سیستم‌های جدید مدیریتی استقبال نمی‌کنند. آنها به‌دنبال حل ریشه‌ای و بلندمدت مشکلات نیستند و مدیریت را صرفاً در سختگیری بیش از اندازه به کارکنان می‌انند. بخش منابع انسانی در این کارخانه‌ها فقط شغل انجام امور اداری را برعهده دارد و مدیر منابع انسانی کاری بیشتر از استخدام و تنظیم قرارداد انجام نمی‌دهد.» همین موضوع نشان می‌دهد در کارخانه‌های نساجی که اکثراً عمر زیادی دارند، نیروی کار در اولویت نیست. «صنعت این روزها حال خوبی ندارد. خیلی از کارخانه‌ها به‌جای نیروی متخصص، نیروی تازه‌کار و کارنابلد استخدام می‌کنند که هزینه‌ها کمتر شود؛ اما هزینه‌های پنهان بالا

برای نیروهایم باید می‌جنگیدم.» کارگران برای کوچکترین چیزها باید بجنگند. باید بارها و بارها به سرشیفت، مدیر یا حتی مالک کارخانه بگویند، فریاد بزنند تا شاید ذره‌ای دیده شوند. اما باز هم راه به جایی نمی‌برند و سیستم به همان شکل سابق ادامه می‌دهد و فقط در این میان عده‌ای حذف می‌شوند؛ یا اخراج می‌شوند یا بیماری‌های ناشی از سالن تولید جسم آنها را حذف خواهد کرد. «شیرین» دختری جوان بود که همیشه با انرژی وشف‌نشدنی میان ردیف دستگاه‌های بافندگی می‌رفت و تمام تلاشش را می‌کرد تا ماشینی متوقف نماند. دستگاه‌های بافندگی در اثر پارگی در نخ بود یا نخ تار، می‌مکن است متوقف شوند و هرچه زمان بیشتری متوقف باقی بمانند تا اپراتور پارگی نخ را رفع کند، از راندمان تولید آن دستگاه کم می‌شود. به همین دلیل اپراتورها دائم در بین ردیفشان در حال راه‌رفتن هستند و از دستگاهی به دستگاهی دیگر می‌روند. شیرین هم مانند دیگر اپراتورها این کارها را انجام می‌داد. چندین سال کار در این شغل او را خبره کرده بود. کارگران هم از او تعریف می‌کردند و دوستش داشتند. در یکی از همین روزها که همه‌چیز عادی به‌نظر می‌رسید و صدای

توبت اول	سازمان ثبت‌اسناد و املاک کشور اداره کل ثبت‌اسناد و املاک آذربایجان غربی	توبت دوم
	آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی برابری شماره ۱۳۸۹-۲۱۰۷۸۱-۱۳۴۶-۱۴۰۴ مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۳ موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی نقده تصرفات مالکانه و بلاعراض متقاضی آقای عمران حسینی فرزند عباس در شش‌دانگ یک باب ساختمان به مساحت ۲۵۶ مترمربع به شماره پلاک ۱۰۲۱ فرعی از ۹۸ - اصلی قریه کپل حوزه ثبتی نقده بخش ۱۱ - روستیه محرز گردیده است. لذا به‌منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود درصورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراضی دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انتضای مدت مذکور عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۷/۱۹ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۸/۰۴	
توبت اول	سازمان ثبت‌اسناد و املاک کشور اداره کل ثبت‌اسناد و املاک گیلان	توبت دوم

توبت اول	سازمان ثبت‌اسناد و املاک کشور اداره کل ثبت‌اسناد و املاک گیلان	توبت دوم
	آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۳۸۹-۲۱۰۷۸۱-۱۳۴۶-۱۴۰۴ مورخه ۱۴۰۴/۰۷/۱۲ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبت ملک صومعه‌سرا تصرفات مالکانه بلاعراض به نام حجت قاسم‌زاده موهیزانی فرزند قلی به شماره شناسنامه ۴۵۲ صادره از صومعه‌سرا در شش‌دانگ یک قطعه زمین بمساحت ۳۲۸/۲ مترمربع به پلاک ۲۳۴ فرعی از ۸۵ اصلی مفروز و مجزی شده از پلاک ۱ واقع در قریه موهیزان بخش ۲۲ گیلان خریداری از نسق اسداله قاسمی موهیزانی محرز گردیده است	
توبت اول	سازمان ثبت‌اسناد و املاک کشور اداره کل ثبت‌اسناد و املاک گیلان	توبت دوم

یداله شهبازی – رئیس ثبت‌اسناد و املاک شهرستان صومعه‌سرا
شناسه آگهی: ۲۰۱۸۰۹۰
م الف: ۹۱۰۲۴۸۳

توبت دوم	سازمان ثبت‌اسناد و املاک کشور اداره کل ثبت‌اسناد و املاک گیلان	توبت دوم
	آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر برای شماره ۱۳۸۹-۲۱۰۷۸۱-۱۳۴۶-۱۴۰۴مورخه ۱۴۰۴/۰۷/۱۵ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبت ملک صومعه‌سرا تصرفات بلاعراض متقاضی خاتم اکرم احمدزاده گورا برزخمی فرزند غلامحسین به شماره شناسنامه ۱۳۹۷ صادره از صومعه‌سرا در شش‌دانگ یک قطعه زمین مشتمل بر یکباب خانه و محوطه بمساحت ۱۴۷/۷ مترمربع پلاک ۱۹۰۴ فرعی از ۸۸ اصلی مفروز و مجزی شده از پلاک ۱۲۵ واقع در گوراب زرمیخ بخش ۲۲ گیلان خریداری از نسق ... محرز گردیده است.	
توبت دوم	سازمان ثبت‌اسناد و املاک کشور اداره کل ثبت‌اسناد و املاک گیلان	توبت دوم

یدالله شهبازی – رئیس ثبت‌اسناد و املاک شهرستان صومعه‌سرا
شناسه آگهی: ۲۰۲۱۲۶۸
م الف: ۹۱۰۲۵۳۳

توبت اول	سازمان ثبت‌اسناد و املاک کشور اداره کل ثبت‌اسناد و املاک گیلان	توبت دوم
	آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۳۸۹-۲۱۰۷۸۱-۱۳۴۶-۱۴۰۴ مورخه ۱۴۰۴/۰۷/۱۲ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبت ملک صومعه‌سرا تصرفات مالکانه بلاعراض به نام هرمز دره کارگر فرزند رجب به شماره شناسنامه ۴۳۱ صادره از صومعه‌سرا در شش‌دانگ یک قطعه زمین مشتمل بر ابرامان احدانی به مساحت ۴۲۵/۸۷ مترمربع به پلاک ۵۷ فرعی از ۸۱ اصلی مفروز و مجزی شده از پلاک ۸۱ واقع در قریه میانبر بخش ۲۲ گیلان خریداری از نسق رجب دره کارگر محرز گردیده است	
توبت اول	سازمان ثبت‌اسناد و املاک کشور اداره کل ثبت‌اسناد و املاک گیلان	توبت دوم

یداله شهبازی – رئیس ثبت‌اسناد و املاک شهرستان صومعه‌سرا
شناسه آگهی: ۲۰۱۸۰۹۰
م الف: ۹۱۰۲۴۸۳

توبت دوم	سازمان ثبت‌اسناد و املاک کشور اداره کل ثبت‌اسناد و املاک گیلان	توبت دوم
	آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر برای شماره ۱۳۸۹-۲۱۰۷۸۱-۱۳۴۶-۱۴۰۴ مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۵ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبت ملک صومعه‌سرا تصرفات بلاعراض متقاضی خاتم اکرم احمدزاده گورا برزخمی فرزند غلامحسین به شماره شناسنامه ۱۳۹۷ صادره از صومعه‌سرا در شش‌دانگ یک قطعه زمین مشتمل بر یکباب خانه و محوطه بمساحت ۴۲۷/۶۶ متر مربع پلاک ۱۹۰۳ فرعی از ۱۲۵ اصلی مفروز و مجزی شده از پلاک ۸۸ واقع در گوراب زرمیخ بخش ۲۲ گیلان محرز گردیده است.	
توبت دوم	سازمان ثبت‌اسناد و املاک کشور اداره کل ثبت‌اسناد و املاک گیلان	توبت دوم

یدالله شهبازی – رئیس ثبت‌اسناد و املاک شهرستان صومعه‌سرا
شناسه آگهی: ۲۰۲۱۲۶۴
م الف: ۹۱۰۲۵۳۱

هم بیشتر شده است. «ناتوسمه سوسه‌گی» از این گروه، معتقد بود مدرنیته مانند آسانسور است که انسان را جایی نمی‌برد و فقط منظره را تغییر می‌دهد. دلیل دیگر مخالفت، برون‌زا و عاریتی بودن این تمدن بود: «این منتقدان می‌گفتند تمدن غربی طی صدها سال از درون خود غربی‌ها شکل گرفته، پس برای آنان مناسب است، اما نمی‌توان چنین تمدنی را طی چند دهه به کشوری دیگر تحمیل کرد. این منتقدان قائل به حفظ روح ژاپنی بودند و نمی‌خواستند تاریخ و فرهنگ خود را از دست بدهند.» این نقد در تئاتر نیز خود را نشان می‌داد. این گروه چه در موع شیرین‌ها و چه شین‌گکی نقدهای خود را بیان داشتند. در تئاتر «شین‌پا» از آنجا که هنوز پایه‌های سنتی حفظ شده بود، بستر راحت‌تری برای منتقدان وجود داشت. آنان در اجراهایشان با کمندی و هجو از غرب‌زدگی سطحی انتقاد می‌کردند، قربانیان مدرنیسم را سریع را که در گرداب تغییرات اجتماعی گمشده بودند، به‌تصویر می‌کشیدند و تضاد بین کهنه و نو را نشان می‌دادند. نقد در قالب «شین‌گکی» پیچیده‌تر و فلسفی‌تر بود؛ زیرا شین‌گکی خود را وقف واقع‌گرایی غربی کرده بود. کتاب «بسیوی تئاتر مدرن ژاپن: کیشیدا کونیو» نوشته «جی.ریمر» در این‌باره نوشته است: «این تئاتر با استفاده از تکنیک‌های روانکاوانه از فردگرایی مدرنیته انتقاد می‌کردند، با ساختار شکنی در روایت و تکنیک بازیگشت به گذشته، اشتگی ذهنی افراد را نشان می‌دادند و بر پیمادهای منفی و پنهان واقعیات اجتماعی تأکید داشتند. در واقع، آنها از شین‌گکی برای نمایش پوچی و آسیب‌های درونی مدرنیته بهره می‌بردند.» تئاتر معاصر ژاپن از شین‌گکی زاده شد، اما دیگر تقلید کورکورانه از کارگردانان و نمایشنامه‌نویسان غربی نیست. در این تئاتر عناصر کابوکی با تئاتر مدرن درهم‌آمیخته و زبانی نو آفریده است. زبانی که روح ژاپنی خود را حفظ کرده و از مدرنیته غربی بهره‌مند است. این نبرد بین سنت و مدرنیته هنوز هم برای جوامع درحال توسعه جای سؤال است؛ آیا باید کاملاً غربی شویم یا سنت‌های خود را حفظ کنیم؟ اما شاید جواب در جایی بین این دو حد باشد. نبرد تئاتر ژاپن به ما می‌آموزد مدرنیسم واقعی نه ردی کامل گذشته خود است و نه رد پذیرش بی‌چون‌وچواری فرهنگ دیگری است، بلکه در گفت‌وگوی خلاق سنت و مدرنیته است که می‌تواند ما را به سر منزل مقصود برساند.

شبه بود. همچنین، هنوز عناصر «مولودرام مدرن ژاپنی» احساس‌محور و اخلاق را در خود حفظ کرده بود. مخاطبان این تئاتر طبقه متوسط و فرهیختگان شهری بودند. موج بعدی این مدرنیسم از آغاز دوره تایشو، در دهه ۱۹۱۰ میلادی، شکل گرفت و «شین‌گکی» نام داشت. موجی که دوره گذار را پشت‌سر گذاشته و به مدرنیته وارد شده بود. این تئاتر آغاز «درام اجتماعی مدرن» اندیشه‌محور و واقع‌گرا در ژاپن بود. حسینی در این‌باره گفت: «در این موج، تئاتر ژاپن به تئاتری مدرن، واقع‌گرا، اجتماعی و براساس تحلیل روانشناختی تبدیل شد و عناصر سنتی آن حذف شده بود. در این موج بود که تئاتر ژاپنی به مسائل اجتماعی، نابرابری، مبارزات طبقاتی، آزادی فردی و انتقاد از نظام‌ها بود که با زبانی ساده، طبیعی و روزمره پرداخت.» به گفته او، همچنین با اینکه حضور زنان در تئاتر از موج شین‌پا آغاز شد، اما حضور گسترده و همگانی زنان، آن‌هم در نقش‌های واقعی و اجتماعی و نه صرفاً احساسی، با شین‌گکی بود: «مخاطب هدف این نوع تئاتر نیز بیشتر طبقه روشنفکر، دانشجویان و علاقه‌مندان نقد اجتماعی بود، کسانی که دغدغه‌هایشان فراتر از زندگی روزمره صرف می‌رفت.» ژاپن هم اما مانند سایر کشورهای که مدرنیته غربی به ناگهان وارد آنها می‌شود، دچار بحران هویت شد. از یک طرف کسانی بودند که می‌خواستند ژاپنی‌ها بی‌هیچ قیدوشرطی و کاملاً غربی شوند و تمام سنت‌های ژاپنی خود را به فراموشی سپارند. در کتاب «تولد ژاپن مدرن» نوشته «موریس جانسن» آمده است: «در حیطه ادبیات هم نویسندگانی مثل موری اوکای (دوره اول) و تایاما کاتای علم غربی را تنها راه شناخت حقیقت می‌دانستند و تاریخ، ادبیات و فلسفه ژاپن را خرافات و اموری منسوخ‌شده و مانع پیشرفت می‌دانستند. آنها به جهان‌شمولی تمدن غربی اعتقاد داشتند و باور داشتند «هویت ژاپنی» باید فراموش شود.» خبرگزاری ایننا نیز در گزارش نوشته است، افرادی هم بودند که از جنبه‌های مثبت تمدن غربی استقبال می‌کردند، اما با استفاده از همان امکانات و بدون نفی پیشرفت، پذیرش تمام و کمال تمدن غربی را نقد می‌کردند و به جریان «نقد تمدن» معروف شدند. حسینی گفت: «این منتقدان معتقد بودند مدرنیته نتوانسته است درد بشر را کاهش دهد و با پیشرفت هرچه بیشتر فناوری درد و رنج انسان

چگونه تئاتر ژاپن صحنه گفت‌وگوی سنت و مدرنیته شد

رویارویی سامورایی‌ها با شکسپیر

ژاپن بعد از نزدیک به سه قرن انزوا از اوایل قرن ۱۷ میلادی تا اواخر قرن ۱۹ در دوران میجی، درهای خود را به روی تجارت غربی گشود. تمدن و فرهنگ غربی هم به‌دنبال این گشایش، راه خود را به فضای بسته و تکراری فرهنگ ژاپن که در این مدت هیچ تبادل با دنیای بیرون برقرار نکرده بود، پیدا کرد. این ورود ناگهانی مدرنیته غربی به ژاپن، منجر به بحران هویت در بین ژاپنی‌ها شد؛ افرادی که می‌خواستند ژاپن کاملاً غربی شود و دیگرانی که قائل به حفظ روح ژاپنی بودند. در این کشمکش ادبیات نمایشی و تئاتر ژاپنی نیز دچار تغییر و تحول شد و این تفاوت‌ها در قالب تئاتر و ادبیات بازتاب یافت. این دغدغه‌ها به زبانی مردمی‌تر از سیاست بیان می‌شد. در نشست تخصصی «روایت تئاتر مدرن ژاپن از سنت تا واقع‌گرایی» که در پژوهشکده هنر برگزار شد، روند این تغییرات در تئاتر ژاپن مورد بررسی قرار گرفت.

نگین شریفی | خبرنگار

نظام طبقاتی فئودالی به‌وجود آمد. این سیاست برای ژاپن ثبات سیاسی و اقتصادی ۱۵۰ ساله به‌همراه داشت که منجر به شکوفایی فرهنگ بومی و ایجاد هویت فرهنگی مستقل برای ژاپنی‌ها شد. همچنین، طبقه بازرگان که نسبت به دیگر طبقات وقت آزاد و ثروت بیشتری داشت، ثروتش را که

نظام طبقاتی فئودالی به‌وجود آمد. این سیاست برای ژاپن ثبات سیاسی و اقتصادی ۱۵۰ ساله به‌همراه داشت که منجر به شکوفایی فرهنگ بومی و ایجاد هویت فرهنگی مستقل برای ژاپنی‌ها شد. همچنین، طبقه بازرگان که نسبت به دیگر طبقات وقت آزاد و ثروت بیشتری داشت، ثروتش را که

تا قبل از دوران اصلاحات میجی و در دوران ژاپن به‌مدت تقریباً سه قرن (۱۶۰۳-۱۸۶۸) ارتباط خود با دنیای خارج را به‌شدت محدود کرده بود. این محدودیت به‌دلیل وحدت سیاسی و نظم داخلی، جلوگیری از نفوذ استعماری، کنترل جریان اطلاعات و کالا و حفظ

گالری‌های بی‌دیواری که جهان را دگرگون کردند

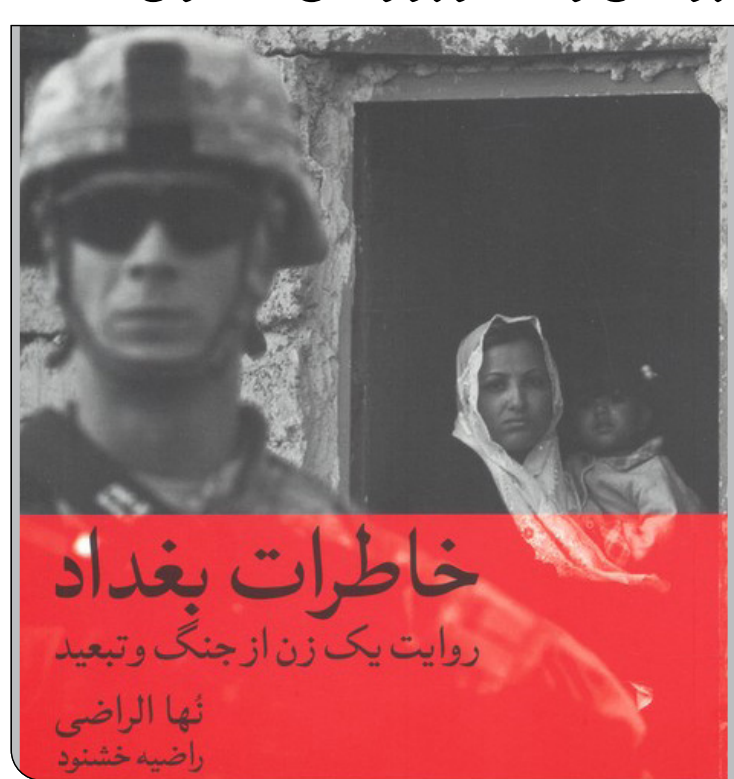
هنر شهری در دهه‌های اخیر به یکی از پویاترین جویهای فرهنگی جهان تبدیل شده. این شکل از هنر، فراتر از تزئین بصری، به زبانی مشترک برای بیان دغدغه‌های اجتماعی، فرهنگی و تبدیل شده است. شهرداری با ایجاد مناطق قانونی

نوشته‌های او صادقانه و بی‌پرده‌اند. او نه به زبان سیاست که به زبان زندگی روزمره می‌نویسد. در لابه‌لای خاطراتش تصویر روایتگر زنی نمایان است که از صف نان، بوی نفت و دود، ترس شبانه و شوخ‌طبعی مردم در سخت‌ترین روزها سخن می‌گوید. روایت او بی‌بها و با پر قدرت است. صدای او صدای نسلی است که نمی‌خواستند فراموش شوند و مصمم بودند خاطره شهری را حفظ کنند که جهان برای مدتی طولانی از توجه به آن چشم‌پوشی کرده بود.

خواندن خاطرات بغداد تجربه‌ای است میان تاریکی و روشنایی، کتابی که در ظاهر مجموعه‌ای از یادداشت‌های روزانه است، اما در اعماق خود به سندی تاریخی و اجتماعی بدل می‌شود. الراضی در هر سطر نشان می‌دهد چگونه زیستن در بدترین شرایط، خود نوعی مقاومت محسوب می‌شود. او نه قهرمان می‌سازد و نه دشمن را لعن می‌کند. در تنهایی می‌نویسد تا لحظه‌های ناب را از فراموش شدن نجات دهد. در دنیایی که جنگ‌ها اغلب در زبان سیاست و آمار خلاصه می‌شوند، او یادآور می‌شود پشت هر عدد و رقم انسانی ایستاده است. انسانی همراه با خاطره‌ای، ترس و یا شاید امید کوچکی. این صدای شخصی و زبانه بغداد را از تیتیر یک خبر به تکاپوی یک تجربه بدل می‌کند. امروز و سال‌ها پس از خاموشی نویسنده و پایان جنگی که هرگز به‌راستی تمام نشد، صدای او همچنان زنده و پابرجاست. صدایی که از میان غبار و دود برخاست، ویرانی‌ها را درنوردید و ما را دعوت به شنیدن کرد. «مروزل پول جمهوریات را دیدم، منظره پل بمباران‌شده قلب آدم را به درد می‌آورد. بمباران کردن پل یعنی قطع یک راه ارتباطی. این جنایت است. هر کسی از تماشای پل بمباران شده به‌شکل غریبی دلش می‌گیرد. مردم دو طرف پل ازدحام می‌کنند و به ویرانه‌اش زل می‌زنند و با چهره‌های عسکین اشک می‌ریزند.»

خاطرات بغداد فقط درباره عراق نیست بلکه به‌طور کلی درباره هر جامعه‌ای که در دام جنگ و بحران گرفتار شده است. این کتاب یکی از نخستین گواهی‌های زنی عراقی از جنگ و تحریم است که نقدی ظریف از دوگانگی جریان غرب در سیاست‌هایش علیه خاورمیانه ارائه می‌دهد. نام کتاب: خاطرات بغداد؛ روایت یک زن از جنگ و تبعید نویسنده: نها الراضی مترجم: راضیه خشنود ناشر: ماهی تعداد صفحات: ۲۲۳ قیمت: ۳۲۰ هزار تومان

روایتی زنانه از روزهای بمباران بغداد

خنده آخرین سلاح ما باشد. «نها الراضی» هنرمند تجسمی بود؛ یک سفالگر و نقاش که نویسنده نبود. جنگ او را وادار به نوشتن کرد. به‌گفته خودش، برای آنکه «شاهدی باقی بماند از روزهایی که جهان می‌خواست نبیند» او شروع به نوشتن خاطرات روزانه خود کرد؛ در کوران حوادثی که به جنگ خلیج فارس معروف شد. الراضی از همان آغاز جنگ ایران و عراق و سپس جنگ خلیج فارس، شاهد فروپاشی تدریجی شهری بود که روزگاری از مراکز بزرگ تمدن و فرهنگ جهان به شمار می‌رفت. او شاهد این بود که چگونه بغداد (پایتخت باشکوه کشورش) به شهری خاموش و پر از زخم بدل می‌شود. همین تجربه زیسته بذرت نوشتن کتاب خاطرات بغداد را در او کاشت. او در سال ۱۹۹۱ پس از بمباران‌های گسترده و آغاز فشارهای اقتصادی، تصمیم گرفت هر روز مشاهدات، احساسات و گفت‌وگوهایی که در اطرافش جریان داشت را ثبت کند. در یادداشت‌های ابتدایی کتاب می‌نویسد: «می‌خواهم زندگی را در میانه مرگ ثبت کنم تا نسل‌های بعد بدانند مردم چگونه زیستند، چگونه ترسیدند و چگونه ادامه دادند.»

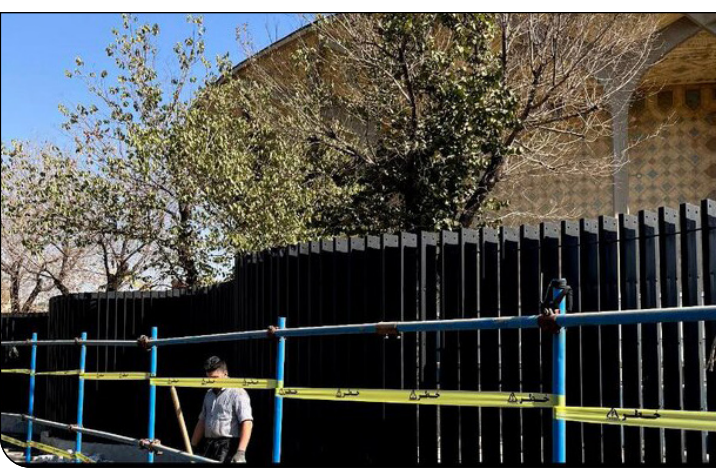

زهره مداح | کتابدار

«در سایه خرابه‌ها، خاطراتی از بغداد زنده می‌ماند.» کتاب «خاطرات بغداد»، روایتی از زیستن در میان جنگ و محاصره است. نویسنده با یادداشت‌هایی که در طول سال‌های پراشوب دهه نود میلادی نوشته، تصویری زنده از بغداد در روزهای بمباران، کمبود، تحریم، امید و ناامیدی ترسیم کرده. نثر او ساده و بی‌تکلف است و از خلال جزئیات زندگی روزمره، چهره‌ای انسانی از کشوری ارائه می‌کند که در اخبار فقط با ویرانی و مرگ شناخته می‌شود. کتاب تلاشی است برای ثبت آنچه در تاریخ رسمی گنجانده نمی‌شود؛ احساس ترس و امید مردمی که در عرق فاجعه هنوز به فرداها فکر می‌کنند. «ما دیگر نان سفید نمی‌خوریم، اما هنوز می‌خندیم. شاید همین

تئاتر

سازه‌های کارگاهی تئاتر شهر برداشته شد؟

مرحله برداشت سازه‌های کارگاهی مرتبط با عملیات عمرانی بهسازی حریم مجموعه تئاتر شهر از روز شنبه سوم آبان ۱۴۰۴ با حضور جمعی از مدیران وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و شهرداری منطقه ۱۱ تهران آغاز شد. به‌گزارش روابط‌عمومی مجموعه تئاتر شهر، این مراسم با حضور «احمدحسین فتایی» مشاور اجرایی معاونت امور هنری وزارت ارشاد، «رضا

شهرهای جهان

برای نقاشی و حمایت از هنرمندان خیابانی، فضایی پویا برای خلاقیت و نمایش آثار مفهومی فراهم کرده. هنر شهری لندن تنها محدود به دیوارها نیست؛ مجسمه‌ها و طراحی‌های خلاقانه در میدان‌ها و زیرزمین‌های مترو نیز جلوه‌ای از ترکیب هنر با زندگی روزمره را به نمایش می‌گذارند. در برلین، دیوار سابق شهر که زمانی نماد جدایی و سرکوب بود، امروز «گالری ایست سایده» نام گرفته. بیش از صد نقاشی از هنرمندان ۲۱ کشور روی این دیوار خلق شده و بازتابی از آزادی، صلح و امید جهانی است.

لیسبون با ترکیب محله‌های تاریخی و نقاشی‌های مدرن، به‌عنوان قطب هنر شهری جنوب اروپا شناخته می‌شود. جشنواره‌ها و پروژه‌های نوآورانه، دیوارهای شهر را به بوم‌هایی برای روایت هویت فرهنگی و اعتراض اجتماعی تبدیل کرده‌اند. این جریان جهانی نشان می‌دهد هنر شهری نه‌تنها زیبایی بصری، بلکه زبانی زنده برای بیان مردم و بازتعریف هویت شهرهاست، جایی که دیوارها، کوچه‌ها و میدان‌ها روایتگر خلاقیت و زندگی‌اند. ایمن!

تئاتر

پایان آبان‌ماه تمام سازه‌های کارگاهی سه ضلع دیگر نیز برداشته شوند و عملیات بهسازی حریم تئاتر شهر پیش از آغاز جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر به پایان برسد.

سلیمانی نیز بیان کرد: «معتقدم ضرورت دارد هر آنچه تا امروز درباره بهسازی حریم تئاتر شهر طراحی و اجرا شده، در قالبی کارشناسی و فنی توسط گروه طراحی برای جامعه هنرمندان تشریح شود، زیرا این مسیر چارچوبی بسیار ضروری و بدیهی است که ذی‌نفعان تئاتر شهر بدانند قرار است برای حریم چه اتفاقاتی بیفتد.» رئیس مجموعه تئاتر شهر ادامه داد: «من طی ماه‌های گذشته که به‌عنوان یک کارگردان و بازیگر در تئاتر شهر رفت‌وآمد داشتم، با ابهاماتی درباره حریم این مواجه می‌شدم و دوست داشتم بدانم قرار است چه اتفاقاتی برای این فضای مهم شهری بیفتد.»

براساس این گزارش مرحله برداشتن سازه‌های کارگاهی مربوط به عملیات عمرانی بهسازی حریم تئاتر شهر از روز شنبه سوم آبان‌ماه ۱۴۰۴ آغاز می‌شود و طی روزهای آینده نیز به‌صورت مستمر ادامه پیدا خواهد کرد. در طول اجرای پروژه دیگر جزئیات مربوط به عملیات عمرانی نیز اطلاع‌رسانی خواهد شد.